UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Gvthlaci Anachoretæ & Confessoris. ex ea quæ est apud Surium. Hanc vitam scripsêre viri sancti Gulielmus Rameseij, Anglus, Benedictinus, item Felix Crolandiensis, Benedictinus, Floruit hic ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Visual Library

dixerat,occupatam inueuit.

Sed hic Sanctus,cum tot tantiſque virtutibus, contemptu rerum tranſeuntium,prophetiæ ſpiritu, orationis intentione, incomparabiliter eſſet præditus;vnum tamen erat quod repræhenſione aliqua dignũ putabatur: quia nonnunquàm tanta ei lætitia inerat, vt illis tot virtutibus,niſi ſciretur eſſe plenus,nullo modo crederetur:Sed magna eſt hæc omnipotentis Dei diſpenſatio:& plerumque contingit, vt quibus maiora bona præſtat,quædam minora non tribuat:vt ſemper eorum animus habeat,vndè ſe ipſe repræhendat: quatenùs dum appetunt perfecti eſſe nec poſsũt: & laborant in hoc,quod non acceperunt,nec tamen elaborando præualent, in his,quæ accepta habent,ſe minimè extollant:ſed diſcant,quia ex ſeipſis maiora bona non habent,qui in ſemetipſis vincere parua vitia atque extrema non poſſunt.Fit itaque,vt miro modo vna eadẽque mẽs, & virtute polleat & ex infirmitate laſſeſcat quatenùs & ex parte conſtructa ſit, & ex parte conſpiciat ſe eſſe deſtructam: vt per bonũ quod quærit & habere non valet, illud ſeruet humiliter,quod habet.Sic ergò & in vnaquaque anima agitur, vt in humilitatis cuſtodiam, aliquando ad lucra maxima ex minimo damno ſeruetur.

Cur in ſanctis viris interdùm parua quædam vitia inhæreant.

VITA S. GVTHLACI ANACHORETÆ & Confeſſoris. ex ea quæ eſt apud Surium. Hanc vitam ſcripsêre viri ſancti Gulielmus Rameſeij, Anglus, Benedictinus, item Felix Crolandienſis, Benedictinus, Floruit hic Sanctus, circa annum ſalutis, ſeptingenteſimum & ſextum.

IN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

11 Aprilis. Parentes S. Guthlaci.

IN diebus Ethelredi regis Merciorum, nobilis quidam nomine Penvvaldus, regali progenie ortus, ex vxore ſua Tecta ſanctum progenuit Guthlacum ſeruum Dei eximium, puerum facie admodum decora, gratum adeò & acceptum omnibus, vt etiã ſolo aſpectu, animos hominum ad gratiam & fauorem ſibi conciliaret. Antè verò quam in lucem ederetur, fuit cæleſti prognoſtico deſignatus. Nam cum eius genetrix, cum partûs doloribus conflictaretur, manus rubri nitoris cælitus miſſa, ad oſtium domus ineffabili fulgore coruſcare eſt viſa: vndè ingẽs hominum multitudo ad inauditæ viſionis prodigium accurrens diuinæ diſpenſationis myſterium expectabat. Cumq́; ſtupore magno ſecundum varios animorum motus, opinionibus ambiguis fluctuaret, vna obſtetricum de domo egrediens, infantem iam natum eſſe proclamauit: qui maximam apud omnes expectationem ſui concitabat.

Viſio admiranda, dum naſcitur.

Dat ſe militiæ in iuuẽtute.

Intereà cùm annum quartum & vigeſimum attigiſſet, & ſui generis inimicos inualuiſſe conſpiceret, cœpit ad militarem gloriam animo magno aſpirare: decoratusq́ue cingulo militari in hoſtiles populos immaniter ſæuire, vrbes oppugnare, caſtella ſubuertere, & obuia quæque hoſtilia demoliri; ita tamen vt inter armorum crudelitatem, ſuis quoque hoſtibus miſericors eſſet, & tertiam prædæ partem illis refunderet. Tandem diuino inſtinctu, prudenter admodum, triſtes & horrendos regum & magnorum principum euẽtus ad memoriam reuocãs, tota mente ad Chriſti militiam aſpirare cœpit; abiectiſq́ue armis Rependoniam abiens, monaſticis ſe diſciplinis mãcipauit: vbi cum aliquamdiu ſtrenuè Chriſto militaſſet, ad maiorem perfectio-

Monaſteriũ petit poſthabitã militia.

na

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nis gradum aſpirans, impetrata à fratribus venia ad vaſtam quandam inſulam, ob eremi monſtra & laruales dæmonũ formas inhabitalem, quam Croulande appellant, die S. Apoſtolo Bartholomæo ſacro, cum duobus iuuenibus abijt: vbi ædificato modico tuguriolo, ſolo pane & aqua lutulenta, vitam contra varias dæmonum inſidias, cum præclaro certamine inſtituit.

Inſulã horridam ingreditur, victurus ſolitarius.

Et quidem humani generis aduerſarius, qui nullo non tempore perniciem ei moliebatur, die quodam tam vehementi tentationis procella eum concuſſit, vt plane in deſperationis barathrum deuolutus, deſertum reliquiſſet, priſtinaſque vitæ delicias repetijſſet; ni præſentia S. Apoſtoli, quem ſibi patronum elegerat, confirmatus fuiſſet. Is enim cùm Chriſti militem planè proſtratum cerneret, viſibili ſpecie adfuit, eiusque animum, varijs ſcripturæ locis in medium prolatis, ita roborauit, vt reſumptis protinùs viribus ad intermiſſum certamen rediret, ac hoſtem in fugã conuerteret; prorſus vt deinceps deſperationis ſpiritus, nunquam eum aggreſſus fuerit. Nec tamen ea propter, omnem victoriæ ſpem maligni abiecêre, ſed transfigurantes ſe in Angelos lucis callidè inſidias ſtruxêre: vt quod viribus nõ poterant, dolo obtinerent. Perſuadebant vt hebdomadarum inedia carnem ſubiugaret, ſummumque perfectionis gradũ hac via aſcenderet. Proponebant Moyſi & Eliæ ieiunium & aſpera, ſanctorum Patrum, qui in Sceti conuerſati fuerant, certamina, quibus eum inferiorem eſſe turpe dicebant. Et certè hac ratione facile in fraudem & certum exitium vir ſanctus pulſus fuiſſet, niſi inuocato ardentius Chriſti nomine, maturè hoſtium verſutiam intellexiſſet.

In tentationibus cõfirmatur per S. Apoſtolum Bartholomæum.

Fallax dæmonũ conſilium.

Infeſtatio dæmonum.

Cùm aũt neq; hæc fraus ſuccederet, paucis d
indè elapſis diebus, noctis intempeſtæ ſilẽtio, i
ruit in eũ, vi magna infinita dæmonũ caterua, r
ptumq́; è cellula in paludes cœnoſas demergũ
ac indè denuò extractũ, per loca aſpera & in
tricabiles vepriũ denſitates aſportant, vrgent
verberibus ac tormẽtis, vt inſulã deſerat, ni ho
rendũ mortis ſuppliciũ expectare mallet. Sed
neq; cruciamentis, neq; minis vir ſanctus mou
retur, cacodæmones cũ horrendo ſtridore, ar
ptum ad inferorũ fauces perducunt. Tum Gu
lacus ſentiens gehẽnæ fœtorẽ, & æſtuantes ign
ſulphurei globos, omnia quę paſſus fuerat, com
paratione illius anguſtiæ, leuia putabat. Videb
enim nõ ſine dolore & gemitu, inter ſulphureo

Videt cruciatus inferorum.

igniũ vapores, inter fauillarum voragines, ina
ditos hominũ cruciatus, in quos ſe eũ detruſur
minabantur. Hæc dum fierent, ſubitò adfuit a
mirabili ſplendore coruſcans Bartholomæu

Iterũ ei apparet S. Apoſtolus.

qui minaces dæmonum voces comprime
mãdauit, vt ſine aliqua corporis moleſtia, adh
bitationis locum eum reducerent.

Videntes igitur maligni, quòd virũ Dei nul
poſſent tẽtatione ſubuertere, Clericum quend
Bertelinum nomine, (qui ſub B. Guthlaci inſti
tione diuinis mancipitus obſequijs Deo milit
bat) tãto prauę cupiditatis ardore inflãmarũt, v
magiſtri ſui perimendi cogitationẽ ſuſceperi

Videt Bertelini contra ſe machinationes.

quò ipſe ſibi res atq; domicilium eius, quaſi he
reditario quodam iure per ſummum ſcelus ve
dicaret. At pius Chriſti ſeruus ſplendore cęleſti
gratiæ mirificè illuſtratus, cùm Bertelini ſcele
minimè eum lateret, illi ad ſe accerſito conſili
ſceleris & iniquitatis plenum detexuit, nemp
quando, vbi, quare ac qualiter facinus illud pe

petrar

petrare decreuiſſet. Ille autem deprehenſum ſe ſentiens, ſtatim viri pedibus cum lachrymis ſe proſtrauit, veniam petijt & obtinuit: qui poſteà B. Guthlaco fidelis admodum fuit, & ad extremũ vitæ ſpiritum cum illo permanens, ſepulturæ eũ tradere meruit.

Alias quoque dæmonum inſidias, in vaſta illa eremo eſt perpeſſus, ſed is lõgo bellandi vſu humilior, feruentior, ſolicitior, cautior, & robuſtior factus, eas omninò nihili faciebat. Nocte quadam cum vigilijs & precibus attentus inſiſteret, rurſus innumerabilis dæmonum multitudo adfuit, quæ aſſumptis brutorum animantium formis, minas & terrores intentabat: ſed vir ſanctus ſolo Crucis ſigno, omnes in effuſam fugam compulit. Porrò hirundines, & cęteræ eremi aues, feræ quoque ſylueſtres, & ſtagni piſces, incredibili manſuetudine ad eum accedebant, ſcapuliſq́; eius inſidentes, quodam gratulationis applauſu, ſancti viri humanitatem prædicabant.

Aliæ dęmonum vexationes & præſtigiæ.

Feræ & volucres ad eũ accedunt.

In Orientaliũ Anglorũ finibus, iuuenis quidã ſæuo obſeſſus dęmonio tanto furore agitabatur, vt cũ ſua ipſius mẽbra dentib⁹ vnguibuſq́; laniaret, tũ tres hoẽs, qui eum vinculis cõſtringere nitebãtur, interfecerit. Hic cũ ad varia ſanctorũ loca deductus, nullũ mali ſui remediũ inueniret, tandẽ à B. Guthlaco triduo in ieiunio & precib⁹ perſeuerãte, fuit liberatus, ſanuſq́; & incolumis parentibus reſtitutus. Claruit quoq; vir ſanctus inſigni ſpiritu prophetiæ, adeo vt abſentiũ dicta factaq́; nõ ſecus ac ſi præſens eſſet, cognoſceret.

Dæmoniacus valdè ſęuus curatur.

Porrò quidam antiſtes Hedda nomine; cùm multa eaque admiranda de eius vitæ ratione ac ſanctitate audiuiſſet, eum ad ſacerdotij gradum promouit, efficitque vt Guthlacus quod

à primo

à primo conuerſionis ſuæ initio nunquam fa
re voluit, inuitus & compulſus cum ipſo in m
ſa diſcumberet. Per id tempus virgo quædam E
burga, filia regis Adulphi, virginum Deo ſac
tarum venerabilis Abbatiſſa, plumbeum ei ſa
cophagum cum linteo, haud exigui precij, tra
miſit: orans atque obſecrans, vt eo, in ſepultu
ſua, vti dignaretur, ſibique indicaret, quem na

Prædicit quem ſit habiturus ſucceſſorem.

in ea ſolitudine eſſet habiturus ſucceſſorem.
vir ſanctus ægrè tandem admiſo munere reſp
dit: Succeſſorem illum etiamnum ethnicum e
ſe, breui tamen baptizatum iri. quod quidem
factum eſt. Quidã enim Ciſſa nomine, poſtea
ex hac vita deceſſum, ad Chriſti nomen adiu
ctus eius meruit locum occupare.

Hoc autem ad conſolationem eorum, qui a
dua pro ſua ſalute certamina ſuſcipiunt, & Ch
ſti amore omnibus mundi voluptatibus renu
cian t, ſilentio prætereundum non eſt, quòd v

Angelus ei quotidiè locutus eſt in eremo degenti.

ſanctus in vaſta illa eremo angelica meruit m
nè ſemper & veſperi viſitatione conſolari, p
quam ſuſcepti labores & tentationes non mo
releuabantur, ſed abſentia etiam & arcana cæle
ſtia cognoſcebat.

Appropinquante verò die obitûs, Bertelinum
ad ſe vocauit, cui poſtquam multa eaque præcla
ra ſalutis dogmata dediſſet, oculis manibuſque

Migrat ad Dominum.

cum inſita pietate ad cælum ſublatis, tertio Idu
Aprilis obdormiuit in Domino, vidit tunc Be
telinus inſolitam claritatem, igneę turris inſta
à terra in cælum protenſam, quæ ſolis ſplendo
rem ſuperare videbatur. Commiſerat vir ſa
ctus corpuſculi ſepulturam ſorori ſuæ Pegæ, cu
hoc per Bertelinum in mandatis dederat, vt qu
ad funeris curam ſpectarent, decenter perage
re

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ret. Illa igitur audito fratris ſui obitu, ad inſulã venit, ſentitq; totam habitationem ſuprà omnẽ fragrãtiam incomparabili odoris ſuauitate repletam: humatoq; S. Guthlaco in eius oratorio, ad propria remeauit.

Sepelitur à ſorore ſua.

Vixit autem Sanctus in illa eremo annis quindecim, cùm anteà ab anno ætatis ſuæ xxiv. annos admodum octo in vanitate ac ferocitate traduxiſſet. Porrò eximia eius ſanctitas, vt in vita multis magniſq; clara miraculis coruſcauit, ita etiam in defuncto corpore illuſtris permanſit. Nam elapſo ab obitu eius anni circulo, cùm ſoror vnà cum religioſis viris, ſacrum corpus magnifico monumento honorare vellet, fuit integrum planè & incorruptum, dormienti quam mortuo ſimilius, inuentum. Veſtes quoque omnes, quibus fuerat inuolutum, prorsùs inuiolatæ priſtino candore nitebant. Locus autem ipſe innumeris miraculis celebris, fuit Ethelbaldi regis beneficio (cui Guthlacus poſt mortem apparuiſſe fertur) nouæ eccleſiæ fabrica decoratus, & multis ædificijs atque ornamentis (ad conſolationem eorum, qui Guthlaci veſtigijs inſiſtentes, Chriſto eo in loco militare cupiebant) auctus ac illuſtratus.

Corpus eius poſt obitũ, integrum inuentum.

MARTYRIVM S. SABAE, GOTHI, quod ſpontaneus ſubijt & præclarè conſummauit, Anno à partu virgineo 372. Damaſi Roma. Pontif. 6. Valentiniani, & Valentis, Impp. 9. Sub Athanarico Gothorum rege. Ex eo quod eſt per Eccleſiam Gothiæ conſcriptum, ac extat apud Metaphraſten.

C. Baron: Tomo 4 Annal: Eccleſ: & not: Mar: Ro:

SAnctus Sabas martyr Chriſti eximius, in Gotthia oriundus, ita in medio generationis

12. Aprilis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN